

at illi faciem p̄fricantes aiūt. Nos sum⁹
 faustinus et faustus. quos mater n̄ra
 estimat in mari interisse. ⁊ accurrentes in
 amplexus matris ruunt. ⁊ eam crebrius
 osculantur. At illa ait. quid vult hoc eē
 Ad quam petrus. Isti sunt filij tui fau-
 stinus et faustus. quos in mari pisse pu-
 tabas. De caudens m̄re pre numio gaudio
 velut amense effecta corruit. ⁊ post ad
 se reuersa ait. Obsecro vos dulcissimi fi-
 lij. narrate mihi: quō euasistis? Qui r̄-
 derunt. Cum nauis fuisset resoluta. et
 nos sup̄ quandam tabulam veheremur:
 quidam pirata nos inuenientes in suā
 nauiculam posuerunt: ac mutatis noib⁹
 euidā nos honeste vidne Justine noie
 vendiderunt. q̄ tanq̄ filios nos habuit
 ⁊ liberalibus artibus nos erudiri fecit tā-
 dem p̄bie opam dedimus: ⁊ simoni cui
 dam mago nobiscuz educato adhesim⁹
 Eumq̄ eius fallaciā cognouissim⁹ ipm
 oino deseruimus. ⁊ petri discipuli p̄ za-
 cheum effecti sumus. Sequenti autē die
 assumptis petrus tribus fratribus. s. cle-
 mente. aquila ⁊ niceta: ad quendam secre-
 torum locum orōnis gr̄e descendit. q̄s
 venterandus quidam senex sed tñ paup
 alloqui cepit dicens. Misereor vū tres
 q̄ sub spē pietatis vos grauer errare cō-
 sidero. Neq̄ em̄ deus est neq̄ cultus b̄
 aliquid est. nec puidencia in mundo: s̄
 fortuitus casus ⁊ genes oia agunt. Sic
 et ego ex me ipso manifeste comperi in di-
 sciplina mathes̄ p̄ ceteris eruditus. No-
 lite ergo errare. Sine em̄ ore ti s̄ siue nō
 quod v̄ia genesis continet: vobis erit.
 Clemens autē in eum respiciens aio pul-
 sabaē. ⁊ sibi eum a l̄s vididisse vide-
 baē. Eumq̄ de mandato petri clemens
 aquila ⁊ niceta cum eo diuini disputas-
 sent. ⁊ puidenciam apertis rationibus
 oñdissent. eumq̄ ob reuerentiaz crebro
 patrem vocarent: dixit aquila. Quid ne-
 cesse est vt eum patrem vocemus. cum
 in m̄ indatis habeamus neminem sup̄
 terram patres vocare. Et post hoc respi-
 ciens ad senem ait. Non iniuriōse acci-

pias p̄r. q̄ trem memm culpauit q̄ te pa-
 trem vocauit. Habemus em̄ tale man-
 datum ne aliquem noie isto vocemus.
 Cūq̄ aquila hoc dixisset: risit oim̄ astan-
 tium ceteros vna cum sene ⁊ petro. Et cū
 ille causam risus inquireret: dixit ad euz
 clemens. Quia facis id de quo a lios cul-
 pas. senem p̄rem vocando. At ille nega-
 bat: di. Vere nescio si euz p̄rem vocaue-
 rim. Verum cū satis de puidencia di-
 sputatum esset. Dixit senex. Crederē v̄i-
 q̄ puidenciā esse sed a p̄pria conscia p̄-
 hibeor huic fidei accomodare consensū
 Noui em̄ meā ⁊ iugis mee genesim ⁊
 scio ea q̄ vnicuiq̄ n̄m̄ dicebat genesis
 accidisse. Audite igit̄ iugis mee thema
 ⁊ inuenietis scema cuius exitus accidit.
 Habuit namq̄ marem euz venere sup̄
 centrum. Vna vero in occasu in domo
 martis et finibus saturni. qd̄ scema ad-
 ulteras facit. ⁊ seruos p̄rios amare. in
 perege ⁊ in aquis defungi. Qd̄ ⁊ ira fa-
 ctum est. Incidit namq̄ in amorem ser-
 ui: ⁊ piculus atq̄ obprobrium m̄ctiens
 cum ipso aufugit: ⁊ in mari perijt. Nam
 sicut frater meus retulit ipm̄ primo ad
 amauit. Sed cum ipse assentire sibi nol-
 let: in seruum siue libidinis a morem re-
 tro: sit. Nec tñ ei imputandum est. q̄ eā
 genes hoc facere compulit. Narravitq̄
 quō somnū finxerit: et quō cum liberis
 athenas vadens naufragio perierit. euz
 q̄ filij vellent in eū irruere ⁊ rem apire:
 p̄hibuit petrus: di. Quiescite quos d̄sq̄
 mihi placuerit. Dixit ei petrus. Si ho-
 die coningem tuam castissimaz tibi cū
 tribus filijs consignauero: credes q̄ ge-
 nesis nihil sit. cui ille. Sic impossibile ē
 te exhibere qd̄ p̄misisti ita et impossibi-
 le est extra genesim aliquid fieri. Dixitq̄ ei
 petrus. Ecce iste est filius tuus clemens:
 ⁊ hi duo gemini tui. faustinian⁹ ⁊ fau-
 stus. Tunc senex resolutis mēbris ceci-
 dit ⁊ exanimis factus est. filij irruentes
 in eum osculabant̄ ferentes ne sp̄m̄ reuo-
 care possent. Tandem ad se rediens: oia
 vt acciderat p̄ ordinem enarrauit. Tūc